DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Rok XXV	Warszawa, dnia 1 sierpnia 1948 r.	Nr 13

TREŚĆ:

CZĘŚĆ A.

CZĘŚĆ A.

DZIAŁ OGÓLNY.

237

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 17 lipca 1948 r. w sprawie zmian w zakresie działania Departamentu Finansowego i Handlowo-Taryfowego w M. K.

Niniejszym zarządzam:

§ 1.

W Statucie Organizacyjnym Ministerstwa Komunikacji (tekst jednolity w Dz. Urz. M.K. z 1948 r. Nr 8, poz. 144) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 3 w ustępie dotyczącym zakresu działania Wydziału Dochodów na końcu po słowach „umowy o przewóz" kładzie się w miejsce kropki przecinek i dodaje się: „wynikłe z nieścisłego obliczenia przez pracowników należności przewozowych i opłat dodatkowych";

2) w § 4 w ustępie dotyczącym zakresu działania Wydziału Przewozowego na końcu po słowach „na kolejach" kładzie się w miejsce kropki przecinek i dodaje się: „rozpatrywanie odwołań pracowników P.K.P. od decyzji pociągających ich do odpowiedzialności materialnej za straty P.K.P. wynikłe wskutek uchybień służbowych, niedbalstwa lub złej woli przy wykonywaniu umowy o przewóz".

§ 2.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Nr I. 1-01-28-48.

238

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 20 lipca 1948 r. w sprawie zmiany regulaminu przedsiębiorstwa państwowego Polskie Biuro Podróży „Orbis".

Niniejszym zarządzam:

§ 1.

W § 3 ust. 1 Regulaminu przedsiębiorstwa państwowego Polskie Biuro Podróży „Orbis", stanowiącego załącznik zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 1 kwietnia 1948 r. (Dz. Urz. M.K. Nr 7, poz. 108) — zdanie „Zakres działania wicedyrektorów określa dyrektor, z wyjątkiem przewidzianym w § 4" zastępuje się zdaniem: „Zakres działania wicedyrektorów zatwierdza Minister Komunikacji na wniosek dyrektora „Orbisu".

§ 2.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Nr I. 1-0-80-48.

239

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 26 lipca 1948 r. w sprawie znajomości ustaw, dekretów rozporządzeń i t.p. przez referentów.

Ministerstwo Komunikacji stwierdziło w wielu przypadkach, że ustawy, dekrety, rozporządzenia, zarządzenia, instrukcje i t.p. ogłaszane w Dzienniku Ustaw R.P. i Dzienniku Urzędowym M.K. nie są czytane przez zainteresowanych pracowników (referentów), którym znajomość ogło-

szonych ustaw, rozporządzeń itp. jest konieczna do załatwienia przydzielonych im spraw. Wkutek tego nadsyłane do M.K. sprawy są niejednokrotnie wadliwie opracowane tak pod względem formalnym jak i merytorycznym, a wydawane w I i II instancji decyzje, narażają często na straty materialne zarówno Skarb Państwa, jak i zainteresowane strony.

Ministerstwo Komunikacji przypomina, iż jest obowiązkiem wszystkich zwierzchników służbowych czuwać nad wykształceniem fachowym podległego personelu i przedsiębrać odpowiednie środki celem zapewnienia należytego poziomu wykształcenia fachowego pracowników w powierzonym dziale służby.

Jako jeden z tego rodzaju środków Ministerstwo Komunikacji podaje wprowadzenie odpowiednich książek kontrolnych, w których referenci byliby obowiązani stwierdzać własnoręcznym podpisem zapoznanie się z treścią wydawanych Dzienników Ustaw R.P., Dzienników Urzędowych M.K., Monitora Polskiego, Dzienników Taryf i Zarządzeń Komunikacyjnych i t.p. zależnie od zakresu opracowywanych spraw.

Nr I. 1-0-72-48.

240

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 20 lipca 1948 r. w sprawie racjonalnej i oszczędnej gospodarki papierem oraz zaopatrywania pism i kopert właściwymi nagłówkami.

Ministerstwo Komunikacji stwierdziło w wielu przypadkach, iż nie są należycie przestrzegane okólniki Prezydium Rady Ministrów, zalecające oszczędne i racjonalne gospodarowanie papierem (Dz. Urz. M.K. z 1947 r. Nr 8, poz. 152 i Nr 13, poz. 227).

Zwracając uwagę na powyższe okólniki Ministerstwo Komunikacji jednocześnie przypomina, że Instrukcja kancelaryjna (Dz. Urz. M.K. z 1947 r. Nr 12, poz. 222) ustala w § 14 ust. 2 wzór nagłówka pism (czystopisów) a w § 16 ust. 7 postanawia, iż „koperty powinny być w nagłówku opatrzone nazwą urzędu wysyłającego".

Z przepisów tych wynika, iż w nagłówkach pism (i kopert) wysyłanych przez organa podległe Ministerstwu Komunikacji powinna być umieszczona nazwa urzędu, a nie tytuł służbowy kierownika urzędu, względnie komórki organizacyjnej urzędu, tytuł służbowy natomiast powinien być umieszczony pod podpisem (§ 15, ust. 4 Instrukcji Kancelaryjnej).

O ile chodzi o używanie blankietów firmowych drukowanych — to okólnik Prezydium Rady Ministrów (Dz. Urz. M. K. z 1947 r. Nr 8, poz. 152) w ust. 2 postanawia, iż „w korespondencji wewnętrznej, a nawet międzyurzędowej należy stosować blankiety bez nadruku, a zaopatrzone jedynie w stempel instytucji". W drodze analogii należy to również zastosować do kopert.

W korespondencji osobistej nie powinno się w ogóle używać blankietów i kopert urzędowych zarówno z nagłówkiem drukowanym jak i odciśniętym przy pomocy stempla.

Ministerstwo Komunikacji podkreśla duże znaczenie racjonalnej gospodarki papierem i kładzie nacisk na obowiązek oszczędności w tej dziedzinie.

Nr I. 1-0-70-48.

241

Obwieszczenie Komisji Wynalazków Działu Komunikacji z dnia 10 lipca 1948 r. w sprawie przyznania nagród za projekty i wynalazki.

Na posiedzeniu Komisji Wynalazków Działu Komunikacji w dniach 9 marca i 5 maja 1948 r. zostali wyróżnieni nagrodami za zgłoszone projekty i wynalazki:

			zł.
1.	POBOCHA Andrzej, konduktor st. Kielce — DOKP Lublin	ścienny informator pojazdowy	10 000.—
2.	TOMCZAK Jan, monter sygnal. W-wa Zachodnia	zabezpieczenie przed uszkodzeniem zamka zwrotnicowego	10.000.—
3.	UMIŃSKI Witold, nacz. Sł. El. DOKP — Szczecin	kluczowa zawórka sygnałowa	30 000.—
4.	GAPSKI Bolesław, p.o. kontrolera Oddz. Elektrotechnicznego, Poznań II.	zawórki blokady linii jednotorowej	20 000.—
5.	GOGOL Wacław, spawacz parowozowni Białystok — DOKP Olsztyn	spawanie przedmiotów z białego metalu	5 000.—
6.	WOŹNICA Franciszek, b. kowal parowozowni Częstochowa, DOKP Łódź	proszek do nakładania stali na noże do obrabiarek	10 000.—
7.	KOZŁOWSKI J. i LEZURAJ A. zawiadowcy Odc. Zabezp. Ruchu Pociągów, DOKP — Warszawa	sygnałowa tablica kluczowa z suwakami (model)	30 000.—

8. JACKOWSKI Kamil, dyspozytor parowozowni Dzierżoniów — DOKP Wrocław	1) suwak z ruchomymi tłoczkami, 2) oliwiarka iglicowa i knotowa, 3) wentyl zakrapiacza dymnicy i popielnika 4) układ budki maszynisty na parowozie	zł. 45 000.—
9. PALCZEWSKI Kazimierz, przod. warszt. rzem. Kraków-Płaszów	przyrząd do prostowania czołownic par. Ty2.	10 000.—
10. KOTUSZ Jerzy, ślusarz Warszt. Gł. Katowice	zawory do sprężarek powietrznych	10 000.—
11. NOWAKOWSKI Jerzy, nacz. Oddz. Mech. w Kłodzku	przyrząd do smarowania czopów osi wagonów	10 000.—
12. PRZYBYŁA Robert, techn. parowozowni Bytom, DOKP Katowice	przyrząd do regulowania płyt ślizgowych krzyżulcowych	10 000.—
13. TARCZYŃSKI Stanisław, emeryt P.K.P.	bęben do oczyszczania rur — płómieniówek	10 000.—
14. KOMORNICZAK Wojciech, zawiadowca st. Lubliniec	dzienniki i rozkazy w Służbie Ruchu	10.000.—
15. ROJEWSKI Franciszek, st. adiunkt PKP. W-ł Zas. DOKP Łódź	samoczynna wywrotka wyładowywania wagonów	10 000.—
16. TRYLIŃSKI Władysław, inż. członek Rady Kom.	nawierzchnia o podkładach żelazobetonowych	30 000.—
17. GORZELAŃCZYK Edmund, uczeń Państw. Liceum w Poznaniu. Mech. i Elektrotechn.	łączenie szyn kolejowych	5 000.—
18. SZYSZKA Józef, technik, DOKP Kraków	złącze szynowe	5 000.—

Nr R.K. — 106-1-48.

DZIAŁ PERSONALNY.

242

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 20 października 1947 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu o zmianie zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 30 czerwca 1947 r. wydanego w porozumieniu z Ministrem Skarbu o dodatku za służbę ochrony kolei dla pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe".

Na podstawie § 10 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 l stopada 1945 r. o uposażeniu pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" (Dz. U. R. P. Nr 55, poz. 309) w brzmieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 sierpnia 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 288) i z dnia 12 września 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 295) zarządza się co następuje:

§ 1.

W zarządzeniu Ministra Komunikacji z dnia 30 czerwca 1947 r. wydanego w porozumieniu z Ministrem Skarbu o dodatku za służbę ochrony kolei dla pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" (Dz. Urz. M. K. Nr 11, poz. 211) wprowadza się zmiany następujące:

§ 1 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Dodatek za służbę ochrony kolei wynosi:

1) 45% uposażenia zasadniczego z dodatkiem wyrównawczym dla pracowników pobierających dodatek funkcyjny lub służbowy;

2) 55% uposażenia zasadniczego z dodatkiem wyrównawczym dla pracowników niepobierających dodatku funkcyjnego lub służbowego".

§ 2.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 września 1947 r.

Nr Pers. 2-403-27-47.

243

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 11 czerwca 1948 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu o ryczałtach dla dróżników dróg kołowych na konserwację rowerów własnych i przechowywanie narzędzi drogowych.

Na podstawie § 52 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 września 1945 r. o należnościach w razie pełnienia czynności służbowych poza zwykłym miejscem służbowym oraz w razie przeniesienia na inne miejsce służbowe (Dz. U. R. P. Nr 41, poz. 228) w brzmieniu późniejszych zmian zarządza się co następuje:

§ 1.

Dróżnikom dróg kołowych, pozostającym w służbie państwowej, którzy przechowują narzędzia drogowe we własnym lub wynajętym przez nich magazynie, oraz którzy używają własnych rowerów przy objazdach służbowych dróg przydzielonych im do nadzoru przyznaje się ryczałt tytułem ekwiwalentu za poniesione wydatki w wysokości:

1) 100. — zł. miesięcznie za przechowywanie narzędzi drogowych;

2) 200. — zł. miesięcznie za używanie własnych rowerów.

§ 2.

Ryczałt ustalony w § 1 wypłaca się miesięcznie z góry wraz z uposażeniem z kredytów rzeczowych (Dz. 4 § 16).

§ 3.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 maja **1948 r.**

Nr Pers. 2-103-1-48.

244

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 8 lipca 1948 r. w sprawie świadczeń dla emerytów b. Rzeszy Niemieckiej oraz pozostałych po nich wdów i sierot.

Niniejszym zarządzam:

§ 1.

Emerytom b. Rzeszy Niemieckiej oraz pozostałym po nich wdowom i sierotom, które pobierają z funduszów przedsiębiorstwa „P.K.P." zasiłki dla emerytów (wdów, sierot), określone w zarządzeniu Ministerstwa Komunikacji z dnia 30 czerwca 1947 r. Nr Pers. 3-17-6-47 przyznaje się prawo do świadczeń w zakresie: bezpłatnych lub ulgowych przejazdów i przewozów na P.K.P., deputatów opałowych z zapasów P.K.P., oraz kolejowej opieki lekarskiej i środków leczniczych, przysługujących osobom, pobierającym zaopatrzenie emerytalne, wdowie lub sieroce na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25.VII. 1946 r. o zaopatrzeniu emerytalnym i odszkodowaniu za nieszczęśliwe wypadki pracowników przedsiębiorstwa „P.K.P." (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 231).

§ 2.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od 1 lipca 1948 r.

Nr Pers. 2-43-7-48.

DZIAŁ FINANSOWY.

245

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 25 czerwca 1948 r. o przekazaniu Departamentowi Finansowemu w Ministerstwie Komunikacji wszelkich spraw związanych z wyjednywaniem zezwoleń Komisji Dewizowej na zakup zagranicznych środków płatniczych.

Niniejszym zarządzam:

§ 1.

W Statucie Organizacyjnym Ministerstwa Komunikacji (tekst jednolity w Dz. Urz. M.K. z 1948 r. Nr 8, poz. 144) w § 3, w ustępie dotyczącym zakresu działania Wydziału Ogólnego w Departamencie Finansowym po wyrazach: „zaliczek na diety i t.p." dodaje się słowa: „wszelkie sprawy związane z wyjednywaniem zezwoleń Komisji Dewizowej na zakup zagranicznych środków płatniczych zarówno na wyjazdy służbowe zagranicę jak i na pokrywanie opłat uczestnictwa w konwencjach międzynarodowych zgodnie z zawartymi umowami oraz sprawy rozliczeń z nabytych zagranicznych środków płatniczych.

§ 2.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1948 r.

Nr I. 1-01-33-48.

246

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 17 czerwca 1948 r. o zmianie zakresu działania biur finansowych w DOKP.

Na podstawie art. 17, ust. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1926 r. o utworzeniu przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" (Dz. U. R. P. z 1930 r. Nr 89, poz. 705) zarządzam co następuje:

§ 1.

W przepisach o szczegółowym zakresie działania D.O.K.P. (Dz. Urz. M.K. z 1947 r. Nr 3, poz. 18) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 14, ust. 1, w pkt. 5) po wyrazie „rewizja" zamiast wyrazu „dochodów" wstawia się wyraz „dowodów";

2) w § 14, ust. 1, w pkt. 14) po wyrazie „przepisów" zamiast wyrazów „o opłatach stemplowych" wstawia się wyrazy „o opłacie skarbowej i o podatku od nabycia praw majątkowych";

3) w § 14, ust. 2, w pkt. 11) po wyrazie „druki" zamiast wyrazów „do sprzedaży" wstawia się wyrazy „ściśle rejestrowane";

4) w § 14, w ust. 2, pkt. 13) otrzymuje brzmienie:

„13) sprawy nadzoru i kontroli nad obrotem drukami sprzedażnymi zawiadywanymi przez zasobownię specjalną druków";

5) w § 14, w ust. 6 skreśla się pkt. 8).

§ 2.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Nr I. 1-1-1-48.

247

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 20 lipca 1948 r. w sprawie zmiany repertorium wykazów i sprawozdań periodycznych składanych Ministerstwu Komunikacji przez dyrekcje okręgowe kolei państwowych i centralne biura (urzędy). P. K. P.

Niniejszym zarządzam:

§ 1.

W repertorium wykazów i sprawozdań periodycznych składanych Ministerstwu Komunikacji przez dyrekcje okręgowe kolei państwowych i centralne biura (urzędy) P.K.P. (Dz. Urz. M.K. z r. 1947 Nr 9, poz. 176) w części dotyczącej Departamentu Finansowego (II):

1) pod Nr porz. 1, po słowach: „Sprawozdanie buchalteryjne" skreśla się wyrazy: „i budżetowe";

2) po Nr porz. 1, wstawia się nowy Nr porz. 1a: „Wykaz rozchodów budżetowych", dla którego jako termin składania wpisuje się w kolumnie 3-ciej: **„5-go trzeciego miesiąca po kwartale sprawozdawczym"**.

§ 2.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 kwietnia 1948 r.

Nr I. 1-99-3-48.

DZIAŁ HANDLOWO-TARYFOWY.

248

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 27 lipca 1948 r. o przekazaniu wydziałom handlowo-taryfowym w D.O.K.P. administracji wszelkich wydawnictw służbowych M.K. i D.O.K.P.

Na podstawie art. 17, ust. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1926 r. o utworzeniu przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" (Dz. U. R. P. z 1930 r. Nr 89, poz. 705) zarządzam co następuje:

§ 1.

Sprawy zapotrzebowania, rejestracji, magazynowania i rozdziału wszelkich wydawnictw służbowych M.K. i D.O.K.P. na terenie D.O.K.P. przekazuje się wydziałom handlowo-taryfowym w D.O.K.P.

§ 2.

W związu z postanowieniami § 1 wprowadza się w przepisach o szczegółowym zakresie działania D.O.K.P. (Dz. Urz. M.K. z 1947 r. Nr 3, poz. 18) następujące zmiany:

1) w § 6, ust. 2, pkt. 8) otrzymuje brzmienie: „8) sprawy zapotrzebowania, rejestracji, magazynowania i rozdziału w porozumieniu z właściwymi wydziałami (biurami) wszelkich wydawnictw służbowych M.K. i D.O.K.P., jak: Dziennik Urzędowy M.K. Dziennik Taryf i Zarządzeń Komunikacyjnych, służbowe egzemplarze taryf, podręczniki taryfowe, zbroszurowane przepisy i instrukcje służbowe i t.p.. sprzedaż tych wydawnictw oraz udzielanie interesantom informacji w tych sprawach";

2) w § 7, w ust. 1, pkt. 3) otrzymuje brzmienie: „3) sprawy ustalania wielkości nakładu druków i zgłaszanie działowi zakupów odnośnych zapotrzebowań, sprawy magazynowania i rozdziału wszelkich druków oraz sprawy mianownictwa, normalizacji i rejestracji druków".

§ 3.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Nr I. 1-111-27-48.

DZIAŁ WOJSKOWY.

249

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 14 lipca 1948 r. o ponownym utworzeniu biur wojskowych w D. O. K. P.

Na podstawie art. 17, ust. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1926 r. o utworzeniu przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" (Dz. U. R. P. z 1930 r. Nr 89, poz. 705) zarządzam co następuje:

§ 1.

Tworzy się ponownie biura wojskowe w D.O.K.P.

§ 2.

1. Organizację biur wojskowych w D.O.K.P. jako też kompetencje i odpowiedzialność służbową naczelników tych biur określa

niezmieniony dotąd tekst statutu organizacyjnego D. O. K. P. ogłoszony w Dz. Urz. M.K. z 1947 r. Nr 3, poz. 18.

2. Zakres działania tych biur oraz ich współpracę z wydziałami (biurami) D.O.K.P. i z innymi organami spoza P.K.P. określi osobny Regulamin zatwierdzony przez Ministra Komunikacji.

§ 3.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 15 lipca 1948 r. Jednocześnie traci moc obowiązującą zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 18 lipca 1947 r. w sprawie reorganizacji biur wojskowych w D. O. K. P. (Dz. Urz. M. K. Nr 8. poz. 148).

Nr I. 1-1-21-48.

DZIAŁ ZASOBÓW.

250

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 28 czerwca 1948 r. w przedmiocie uchylenia okólnika Biura Kontroli z dnia 14 kwietnia 1945 r. w sprawie robót i dostaw na rzecz instytucji państwowych.

Niniejszym podaje się do wiadomości, iż Biuro Kontroli przy Radzie Państwa okólnikiem z dnia 23 października 1947 r. L. dz. I.—4506-47 uchyliło okólnik Biura Kontroli z dnia 14 kwietnia 1945 r. Nr BKPr-b-OK-968-45-ST-SG w sprawie robót i dostaw na rzecz instytucji państwowych.

Okólnik Biura Kontroli z dnia 23 października 1947 r. ogłasza się w załączniku.

Nr VII. 1-206-9-48.

Załącznik do okólnika Ministerstwa Komunikacji z dnia 28 czerwca 1948 r. Nr VII. 1-206-9-48.

Okólnik Biura Kontroli przy Radzie Państwa z dnia 23 października 1947 r. o uchyleniu okólnika Biura Kontroli z dnia 14 kwietnia 1945 r. w sprawie robót i dostaw na rzecz instytucyj państwowych.

Wobec zapytań niektórych władz i urzędów, czy obowiązuje nadal okólnik Biura Kontroli z dn a 14.IV. 1945 r. Nr BKPr-b-OK-968-45-ST-SG w sprawie robót i dostaw na rzecz instytucyj państwowych — Biuro Kontroli komunikuje, że wymieniony okólnik, jak w nim na wstępie zaznaczone, zawierał wytyczne mające zastąpić ogólne instrukcje do czasu wydania.

Ideą przewodnią Biura Kontroli przy wydaniu okólnika było doraźne i natychmiastowe ustalenie norm zabezpieczających w odpowiedni sposób interesy Skarbu Państwa, zwłaszcza, że dopiero później wydane rozporządzenie P.R.M. z dn. 12.IX. 45 r. Dz. U. R. P. Nr 44, poz. 254 o zmianie rozporządzenie P.R.M. z dn. 29.I.37 r. o dostawach i robotach na rzecz Skarbu Państwa, samorządu i instytucji prawa publicznego (Dz. U. R. P. Nr 13, poz. 92) usunęło wątpliwość co do mocy obowiązującej tego rozporządzenia.

Obecnie wzmiankowany okólnik stracił swą aktualność wobec unormowania omówionych w nim zagadnień różnymi aktami prawnymi, między innymi:

Ustawą z dn. 2.VI. 1947 r. Nr 43, poz. 210 Dz. U. R. P. o zwalczaniu drożyzny i nadmiernych zysków w obrocie handlowym;

Rozp. Rady Państwa z dn. 13.VI. 1947 r. Nr 44, p. 228 Dz. U. R. P. w sprawie powołania i organizacji społecznych komisji kontroli cen; Rozp. Rady Ministrów z dn. 10.VI. 1947 r. Nr 44, p. 229 Dz. U. R. P. w sprawie organizacji i zakresu działania komisji notowań;

Rozp. Min. Przemysłu i Handlu z dn. 5.VIII. 1947 r. Nr 61, p. 346 w porozumieniu z innymi Ministrami w sprawie ustalania maksymalnych cen hurtowych i detalicznych na towary wytworzone przez przedsiębiorstwa państwowe lub będące pod zarządem Państwa;

Rozp. Min. Przem. i Handlu z dn. 11.VIII. 1947 r. Nr 61, p. 347 Dz. U. R. P. w sprawie ustalenia w obrotach handlowych hurtowych i detalicznych dopuszczalnej wysokości zysków brutto;

Dekretem z dn. 24.IX. 1947 r. Nr 61, p. 337 Dz. U. R. P. o ustaleniu cen w przedsiębiorstwach prowadzonych przez Państwo i Samorząd;

Szeregiem okólników Min. Odbudowy: Nr 6 z dn. 18.I. 1947 r. (Dz. U. M. Odb. Nr 1, poz 12); Nr 11 z dn. 25.III. 1947 r. (Dz. U. M. Odb. Nr 3, poz. 42); Nr 21 z dn. 17.V. 1947 r. (Dz. U. M. Odb. Nr 4, poz. 63); Nr 26 z dn. 30.V. 1947 r. (Dz. U. M. Odb. Nr 4, poz. 67) w sprawie rewizji cen — robocizny kosztorysów umownych; Nr 10 z dn. 5.V. 1947 r. (Dz. U. Min. Odb. Nr 4, poz. 59) w sprawie rewizji cen umownych na materiały budowlane;

Instrukcją z dn. 19.VI. 1947 r. Nr 5, poz. 86 Dz. U. M. Odb. w sprawie rewizji cen i t.d. dla Państw. Przeds. Budowl. (P.P.B. i S.P B.) Nr 23 z dn. 20.V. 1947 r. (Dz. U. M. Odb. Nr 4, poz. 65) w sprawie rewizji cen na materiały elektrotechniczne; Nr 36 z dn. 19.VII. 1947 r. (Dz. U. M. Odb. Nr 6, poz. 103) w sprawie wynagrodzenia za prace inżynierskie związane z ostatecznym odbiorem domowych instalacji sanitarnych;

Rozp. Rady Ministrów z dn. 13.III. 1947 r. Nr 31, p. 133 Dz. U. R. P. w sprawie zabezpieczenia przez państwowe przedsiębiorstwa budowlane zobowiązań w związku z podejmowaniem się wykonania robót na rzecz Skarbu Państwa;

Rozp. Min. Odbudowy z dn. 24.VI. 1947 r. Nr 51, p. 262 Dz. U. R. P. w sprawie zwolnienia Spółdzielczych przedsiębiorstw budowlanych SPB i Samopomocy Chłopskiej od niektórych warunków co do zabezpieczeń zobowiązań w związku z podejmowaniem się wykonania robót na rzecz Skarbu Państwa;

Szeregiem układów zbiorowych dla pracowników poszczególnych gałęzi pracy i t.d.

Uchylając powyższy okólnik z dn. 14.IV. 1945 r. — Biuro Kontroli podkreśla, że wystawiane przez sprzedawców dla instytucyj państwowych rachunki winny ściśle odpowiadać wymaganiom § 21 przepisów rachunkowo-kasowych dla władz i urzędów państwowych, z art. 86 dekretu z dn. 16.V. 1946 r. Nr 27, p. 174 Dz. U. R. P. o postępowaniu podatkowym zawierającym przepisy o istotnej treści rachunku.

Pokrywanie wydatków bez uzyskania pokwitowań przez odbiorców gotówki może dotyczyć tylko drobnych kwot (§ 24 powołanych przepisów rachunkowo-kasowych).

Przypomnieć tu ponadto należy okólnik Nr 30 Prezydium Rady Ministrów z dn. 20.VIII. 1946 r. Nr O-II-b. 5/1 co do zastosowania art. 87 dekretu o postępowaniu podatkowym, wedle którego każdy sprzedawca obowiązany jest pod rygorem odpowiedzialności karno-skarbowej wydawać rachunek na dokonaną transakcję handlową.

DZIAŁ RUCHU KOLEJOWEGO.

251

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 14 lipca 1948 r. o uzupełnieniu zakresu działania wydziałów ruchu w D.O.K.P.

Na podstawie art. 17, ust. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1926 r. o utworzeniu przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" (Dz. U. R. P. z 1930 r. Nr 89, poz. 705) oraz w związku z ponownym utworzeniem biur wojskowych w D.O.K.P. — zarządzam, co następuje:

§ 1.

W § 3, w ust. 3 przepisów o szczegółowym zakresie działania D.O.K.P. (Dz. Urz. M.K. z 1947 r. Nr 3, poz. 18) w brzmieniu okólnika Ministra Komunikacji z dnia 8 października 1947 r. (Dz. Urz. M.K. Nr 10, poz. 193) dodaje się na końcu następujące nowe punkty o brzmieniu:

„41) wykonywanie transportów wojskowych okresu pokojowego (zwykłe transporty, ćwiczenia transportowe, ćwiczenia doświadczalne i t.p. a w szczególności:

a) podejmowanie planów transportowych i rozpracowywanie ich na poszczególne oddziały ruchowo-handlowe okręgu,

b) planowanie transportów, związanych z przewozami wojskowo - kolejowymi i ich wdrażanie,

c) zapewnienie planowym transportom wagonów i ruchomych urządzeń wagonowych,

d) śledzenie i prowadzenie ewidencji załadunku, biegu i wyładunku wdrażanych transportów,

e) wprowadzanie zmian w planie transportowym na zarządzenie Ministerstwa Komunikacji i na wniosek Delegata Oddziału IV Sztabu Generalnego W. P.,

f) sprawozdawczość z wykonania planu transportowego,

g) załatwianie korepondencji służbowej, związanej z wykonywaniem transportów wojskowych w okresie pokoju,

h) ustalanie posiadanej i potrzebnej ilości środków załadowczych i wyładowczych dla przewozów transportowych (rampy przenośne „Z", przewożone (na kołach) typu ciężkiego i lekkiego, mostki końskie i międzywagonowe),

i) rozmieszczenie i ewidencja posiadanych środków załadowczych i wyładowczych oraz gospodarka nimi,

j) prowadzenie ewidencji posiadanych ilości ruchomych urządzeń wagonowych według kategorii i zespołów wagonowych, racjonalne rozmieszczenie ich w terenie oraz gospodarka nimi,

k) urządzanie i zestawianie składów dla transportów wojskowych;

42) współpraca z biurem wojskowym D.O.K.P. i Delegatem Oddziału IV Sztabu Generalnego W. P. w realizacji zagadnień dotyczących wykonywania transportów wojskowych w okresie pokoju".

§ 2.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 15 lipca 1948 r.

Nr I. 1-111-26-48.

252

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 20 lipca 1948 r. o zmianie statutu organizacyjnego przedsiębiorstwa pomocniczego P. K. P. „Państwowe Koleje Linowe".

Niniejszym zarządzam:

§ 1.

W statucie organizacyjnym przedsiębiorstwa pomocniczego P.K.P. „Państwowe Koleje Linowe" (Dz. Urz. M.K. z 1948 r. Nr 9, poz. 159) — w § 5, pkt. 1) otrzymuje brzmienie:

„1) podlega osobiście bezpośrednio dyrektorowi k.p., pod względem zaś służbowym naczelnikowi służby ruchu D.O.K.P. w Krakowie, z tym zastrzeżeniem, że polecenia służbowe otrzymuje także od innych właściwych naczelników służb (biur) tej dyrekcji w zakresie ich kompetencyj, oraz od upoważnionych przez nich organów wydziałów (biur).

§ 2.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Nr I. 1-114-19-48.

253

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 8 lipca 1948 r. o wprowadzeniu służbowych znaczków rozpoznawczych dla konduktorów w pociągach pasażerskich kolei normalnotorowych.

Niniejszym zarządzam:

§ 1.

Pracownicy przedsiębiorstwa „P. K. P.", wykonywujący służbę konduktorów rewizyjnych w pociągach pasażerskich kolei normalnotorowych, są obowiązani do noszenia w czasie pełnienia służby służbowych znaczków rozpoznawczych według wzoru, określonego w załączniku do niniejszego zarządzenia.

§ 2.

Służbowy znaczek rozpoznawczy należy nosić w czasie służby na pasku torby konduktorskiej, na wysokości górnych kieszeni kurtki mundurowej a na płaszczu na wysokości drugiego — licząc od góry — guzika płaszcza mundurowego; znaczek należy przykręcić do paska torby w ten sposób, aby był widoczny dla podróżnych i organów kontrolnych.

§ 3.

Ustala się następującą numerację służbowych znaczków rozpoznawczych dla konduktorów rewizyjnych z poszczególnych DOKP:

dla konduktorów z D. O. K. P.	w Warszawie	od	Nr.	1	do	999
„ „ „	w Lublinie	„	„	1000	„	1999
„ „ „	w Krakowie	„	„	2000	„	2999
„ „ „	w Katowicach	„	„	3000	„	3999
„ „ „	w Łodzi	„	„	4000	„	4999
„ „ „	we Wrocławiu	„	„	5000	„	5999
„ „ „	w Poznaniu	„	„	6000	„	6999
„ „ „	w Szczecinie	„	„	7000	„	7999
„ „ „	w Gdańsku	„	„	8000	„	8999
„ „ „	w Olsztynie	„	„	9000	„	9999

§ 4.

Zakupu służbowych znaczków rozpoznawczych dokonywa się centralnie przez Ministerstwo Komunikacji.

§ 5.

Służbowe znaczki rozpoznawcze wydaje się bezpłatnie przy uwzględnieniu przepisu § 7.

§ 6.

Rejestrację służbowych znaczków rozpoznawczych prowadzą: wydział ruchu macierzystej D.O.K.P. oraz stacje k. p., będące siedzibą drużyny konduktorskiej, do której należy konduktor.

§ 7.

W razie utraty służbowego znaczka rozpoznawczego, konduktor otrzymuje nowy służbowy znaczek rozpoznawczy z rezerwy znaczków, będącej w dyspozycji macierzystej D.O.K.P. (wydział ruchu):

1) za opłatą w wysokości kosztów własnych PKP w przypadku utraty znaczka z powodu kradzieży lub z jakiejkolwiek przyczyny wynikającej z niedbalstwa; wysokość opłaty za znaczek ustala Ministerstwo Komunikacji;

2) bezpłatnie, jeżeli utrata znaczka nastąpiła z innych powodów, aniżeli wymienione w pkt. 1).

§ 8.

1. W celu otrzymania nowego służbowego znaczka rozpoznawczego w miejsce utraconego, konduktor obowiązany jest zgłosić fakt utraty znaczka dyspozytorowi drużyn konduktorskich, podając okoliczności faktu utraty znaczka.

2. Stacja k. p., będąca siedzibą drużyny konduktorskiej, do której należy dany konduktor, bezzwłocznie zawiadamia o utracie przez konduktora znaczka wydział ruchu macierzystej DOKP.

3. Na podstawie powyższego zawiadomienia wydział ruchu przydziela konduktorowi nowy służbowy znaczek rozpoznawczy, unieważniając równocześnie okólnikowym ogłoszeniem Nr utraconego znaczka rozpoznawczego.

§ 9.

W razie utraty służbowego znaczka rozpoznawczego, należy wyznaczyć konduktora do czynności niezwiązanych z rewizją biletów na okres czasu od dnia utraty znaczka do dnia wydania nowego znaczka, przy czym okres ten nie może trwać dłużej niż miesiąc.

§ 10.

W razie przewidywanego wyczerpania rezerwy znaczków, będącej w dyspozycji DOKP, należy niezwłocznie zgłosić Ministerstwu Ko-

munikacji ilościowe zapotrzebowanie na nowe służbowe znaczki rozpoznawcze.

§ 11.

Konduktor, przeniesiony do innej DOKP lub do innych czynności albo zwolniony ze służby, jest obowiązany zwrócić służbowy znaczek rozpoznawczy dyspozytorowi drużyn konduktorskich; w razie niedopełnienia powyższego obowiązku, konduktor winien uiścić opłatę w wysokości kosztów własnych PKP niezwróconego służbowego znaczka rozpoznawczego (§ 7), unieważnienie zaś znaczka powinno nastąpić w trybie określonym w § 8 ust. 3.

§ 12.

Konduktora, pełniącego służbę bez służbowego znaczka rozpoznawczego lub ze znaczkiem rozpoznawczym, noszonym na torbie w sposób niewidoczny dla podróżnych oraz organów kontrolnych, należy pociągnąć do odpowiedzialności służbowej.

§ 13.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1948 r.

Nr Pers. 2-431-3-48.

Załącznik do zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 8 lipca 1948 r. Nr Pers. 2-431-3-48.

Opis służbowego znaczka rozpoznawczego dla konduktorów rewizyjnych w pociągach pasażerskich.

Wypukła w kształcie elipsy srebrzona tarcza z mosiądzu; promień wypukłości r = 120 mm; wymiary znaczka: po osi dużej — szerokość 45 mm, po osi małej — wysokość 32 mm, grubość 1 mm; na około tarczy obwódka wypukła szerokości 1,5 mm, wystająca 0,5 mm ponad powierzchnię tarczy; w górnej części tarczy wypukłe znaki literowe: PKP. wysokości 4 mm, szerokości 1 mm; na środkowej części tarczy tłoczone do wewnątrz znaki cyfrowe o wysokości cyfr 13 mm, szerokości 1,5 mm: znaki literowe i cyfrowe na tarczy typu technicznego, oksydowane; w dolnej części tarczy stylizowane, wypukłe, oksydowane godło kolejowe (podwójne skrzydełko), rozpiętości 26 mm; na odwrotnej stronie tarczy, po środku umocowany gwint metalowy: gw. M3 (gwint metryczny o średnicy 3 mm) wraz z zakrętką metalową o średnicy 14 mm, grubości 1,5 mm: wysokość śrubki gwintowej 6 mm; za pomocą gwintu oraz zakrętki metalowej przykręca się znaczek do torby konduktorskiej.

W celu zabezpieczenia odzieży przed zniszczeniem przez gwint i zakrętkę w miejscu przykręcenia znaczka do paska torby, należy naszyć na pasek od strony wewnętrznej podkładkę z płótna lub brezentu szerokości paska do torby, długości 40 mm.

254

Okólnik Ministra Komunikacji z dnia 17 czerwca 1948 r. w sprawie porządku zarządzania i ogłaszania o przerwach i ograniczeniach ruchu i przewozów.

W razie powstania przeszkód lub trudości w ruchu pociągów i w przewozie osób, ich bagażu i towarów, spowodowanych wypadkiem, powodzią, uszkodzeniem torów, mostów, zatarasowaniem wagonami stacyj lub odcinków względnie innymi przyczynami charakteru ruchowego lub przewozowego, należy postępować jak następuje:

1. Jeżeli przewiduje się, że przerwa lub ograniczenie w ruchu pociągów trwać będzie w ruchu pasażerskim dłużej niż 24 godziny, a w ruchu towarowym dłużej niż 48 godzin, D.O.K.P., w których okręgu to nastąpiło, niezależnie od przedsięwzięcia środków, mających na celu usunięcie przeszkód lub trudności, wydają, opierając się na postanowieniach § 23, ust. 4. RPO względnie § 5, ust. 6 RPT, niezwłocznie telegraficzne zarządzenie stacjom i innym organom na linii we własnym okręgu, według adresu ustalonego w przepisach Nr R 18, o wstrzymaniu lub ograniczeniu ruchu i przewozów. Jeżeli zachodzi oprócz tego konieczność wstrzymania lub ograniczenia przyjmowania pociągów, podróżnych, bagażu lub przesyłek także do innych D.O.K.P. lub od kolei obcych, powiadamiają o tym w drodze telegraficznej właściwe DOKP lub zarządy właściwych kolei obcych a w odpisie Departament Ruchu Kolejowego i Departament Handlowo-Taryfowy w M.K. oraz Centralne Biuro Taryf i Rozrachunków Zagranicznych w Bydgoszczy.
2. O zatrzymanych w drodze wskutek przerwy lub ograniczenia ruchu przesyłkach ekspresowych i towarowych należy zawiadomić nadawców i żądać od nich dyspozycji (wskazówek). Jeżeli zachodzi możliwość przewiezienia zatrzymanych z powodu przerwy lub ograniczenia ruchu podróżnych, bagażu i przesyłek drogą okrężną, DOKP która zarządza przerwę lub ograniczenie, powinna tę drogę okrężną wskazać w swoim zarządzeniu i podać ewentualnie ilość pociągów lub wagonów, jaką będzie tą drogą przyjmowała. W takim przypadku należy zatrzymanych padróżnych, bagaż i przesyłki skierować na drogę okrężną i w dokumentach przewozowych uczynić odpowiednią adnotację uzasadniającą przewóz drogą okrężną. Bagaż i przesyłki po ogłoszeniu przerwy można przyjmować do przewozu tylko drogą okrężną za pobraniem opłat przewozowych za tę drogę. To samo dotyczy przewozu osób.
3. Każda D.O.K.P. po otrzymaniu od innej D.O.K.P. zawiadomienia o wstrzymaniu lub ograniczeniu przewozu osób, bagażu lub przesyłek ekspresowych i towarowych,

winna niezwłocznie wydać odpowiednie telegraficzne zarządzenie stacjom i innym interesowanym organom własnego okręgu, a po otrzymaniu zawiadomienia właściwej DOKP o odwołaniu lub zmianie ograniczenia, niezwłocznie odwołać lub zmienić wydane zarządzenia również telegraficznie.

4. W razie konieczności ograniczenia przyjęcia na stacjach zdawczo-odbiorczych od sąsiednich D.O.K.P. lub od kolei zagranicznych wagonów z przesyłkami, adresowanymi na lub przez pewne odcinki lub stacje, DOKP ograniczające powinny wskazać w zarządzeniu, jaką ilość wagonów dziennie z takimi ładunkami będą przyjmowały od sąsiednich D.O.K.P. lub od kolei zagranicznych na każdym punkcie zdawczo-odbiorczym. W takim przypadku zainteresowane D.O.K.P. rozdzielą normę, odpowiednio do potrzeb, pomiędzy stacje nadawcze własnego okręgu i pomiędzy sąsiednie D.O.K.P., od których przyjmują takie przesyłki.

5. Zarządzenie o wstrzymaniu lub ograniczeniu przewozów podróżnych, bagażu lub przesyłek należy wywieszać na stacjach, w miejscu dostępnym dla publiczności, odpowiednio do treści, przy kasach biletowych, bagażowych lub ekspedycjach towarowych, magazynach kolejowych i biurach wagonowych.

6. Po usunięsiu przyczyn, które spowodowały wstrzymanie lub ograniczenie przewozu podróżnych, bagażu lub przesyłek, oraz w razie konieczności wprowadzenia zmian do pierwotnego zarządzenia, D.O.K.P., które zarządziły wstrzymanie lub ograniczenie, zawiadamiają o tym w tym samym porządku (telegraficznie) stacje własnego okręgu, inne D.O.K.P. i ewentualnie zarządy zainteresowanych kolei zagranicznych, a w odpisie Departament Ruchu Kolejowego i Departament Handlowo-Taryfowy M.K. oraz Centralne Biuro Taryf i Rozrachunków Zagranicznych w Bydgoszczy.

7. D.O.K.P., która otrzymała zawiadomienie kolei zagranicznych o wstrzymaniu lub ograniczeniu na ich liniach ruchu i przewozów, jak również o wznowieniu, wydaje niezwłocznie zarządzenie stacjom własnego okręgu i zawiadamia inne interesowane D.O.K.P. w sposób podany wyżej w ust. 1, 3 i 5.

8. Zarządzenia o wstrzymaniu lub ograniczeniu ruchu i przewozów i o ich wznowieniu lub zmianie, wywołane okolicznościami eksploatacyjnymi, przygotowuje wydział ruchu D.O.K.P. w porozumieniu z wydziałem handlowo-taryfowym. Zarządzenia o ograniczeniach innego charakteru przewozowego, wydawane ze względu na interes publiczny, np. wskutek epidemii wśród bydła, przygotowuje wydział handlowo-taryfowy w porozumieniu z wydziałem ruchu. Zarówno jedne jak i drugie zarządzenia wydają D.O.K.P. za podpisem dyrektora kolei państwowych.

9. Na podstawie otrzymanych z D.O.K.P. telegramów o wstrzymaniu ruchu i przewozów oraz o ich odwołaniu Ministerstwo Komunikacji (Departament Handlowo - Taryfowy) zamieszcza odpowiednie ogłoszenia w Dzienniku Taryf i Zarządzeń Komunikacyjnych.

10. Dla ścisłego przestrzegania zarządzeń o wstrzymaniu ruchu i przewozów oraz dla nadzoru nad ich wykonaniem, na wszystkich stacjach, w oddziałach ruchowo-handlowych, wydziałach ruchu oraz handlowo-taryfowych D.O.K.P. należy prowadzić skorowidz odcinków i stacyj czasowo zamkniętych dla naładunku, przyjęcia i przewozu pasażerów, bagażu i przesyłek, zarówno we własnym okręgu jak i w innych DOKP oraz na kolejach zagranicznych według wzoru załączonego do okólnika Departamentu Ruchu Kolejowego z dnia 8 lutego 1946 r. Nr IV. 3-406-1-46.

11. W celu wzajemnej kontroli ograniczeń i przerw każda D.O.K.P. (wydział ruchu) sporządza w porozumieniu z wydziałem handlowo-taryfowym pierwszego dnia każdego miesiąca wykaz wszystkich wprowadzonych przez nią i pozostających w mocy ograniczeń ruchowych i przewozowych i komunikuje telegraficznie wszystkim pozostałym D.O.K.P. i CBTRZ w Bydgoszczy, oraz Departamentowi Ruchu Kolejowego i Departamentowi Handlowo - Taryfowemu M.K.

12. Równocześnie z wejściem w życie niniejszego okólnika tracą moc obowiązującą:

1) okólnik Kierownika Resortu Komunikacji, Poczt i Telegrafów z dnia 6.XII. 1944 r. Nr KR 78-11-44, w sprawie zarządzenia i ogłaszania przerw i ograniczeń w przyjmowaniu do przewozu pasażerów, bagażu i przesyłek (Dz. Urz. M.K. z 1945 r. Nr 4, poz. 37);

2) okólnik Departamentu Ruchu Kolejowego Ministerstwa Komunikacji z dnia 8.II. 1946 r. Nr IV. 3-406-1-46. Dołączony do tego okólnika wzór skorowidza i objaśnienia do niego pozostają w mocy.

Nr IV. 3 E-441-2-48.

DZIAŁ OCHRONY KOLEI.

255

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 24 lipca 1948 r. w sprawie uzupełnienia zarządzenia z dnia 31 maja 1948 r. o organizacji służby ochrony kolei.

Na podstawie art. 17 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1926 r. o utworzeniu przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" (Dz. U. R. P. z 1930 r. Nr 89, poz. 705) zarządzam:

§ 1.

W zarządzeniu Ministra Komunikacji z dn. 31 maja 1948 r. o organizacji służby ochrony kolei (Dz. Urz. M. K. Nr 10, poz. 196) w § 11 ust.

1 wstawia się zdanie drugie o brzmieniu: „W Oddziale Ruchowo - Handlowym w Warszawie może być, za zgodą Ministra Komunikacji, ustanowionych dwóch zastępców naczelnika oddziału do spraw S. O. K."

§ 2.

Zarządzenie niniejsze obowiązuje od dnia 20 lipca 1948 r.

Nr I. 1-115-8-48.

256

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 15 czerwca 1948 r. o uzupełnieniu zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 28 lipca 1947 r. w sprawie udziału służby ochrony kolei w przeprowadzaniu dochodzeń służbowych przeciwko pracownikom przedsiębiorstwa PKP.

Niniejszym zarządzam:

§ 1.

W zarządzeniu Ministra Komunikacji z dn. 28 lipca 1947 r. w sprawie udziału służby ochrony kolei w przeprowadzaniu dochodzeń służbowych przeciwko pracownikom przedsiębiorstwa PKP (Dz. Urz. M. K. Nr 9, poz. 178) w ust. 2 dodaje się na końcu nowe zdanie o następującej treści:

„Ponadto w okresie militaryzacji PKP, organ SOK przesyła odpis protokółu lub raportu do właściwej terytorialnie Ekspozytury Prokuratury Wojskowej PKP".

§ 2.

Zarządzenie niniejsze obowiązuje od dnia 15 czerwca 1948 r.

Nr Pers. 1a. S-73-27-47.

DZIAŁ HYDROLOGICZNO - METEOROLOGICZNY.

257

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 14 lipca 1948 r. o współdziałaniu urzędów, przedsiębiorstw państwowych i innych organów działu komunikacji z Państwowym Instytutem Hydrologiczno-Meteorologicznym.

§ 1.

Poleca się wszystkim urzędom, przedsiębiorstwom państwowym i innym organom działu komunikacji okazywać pomoc Państwowemu Instytutowi Hydrologiczno-Meteorologicznemu (P.I.H.M.) w wykonywaniu służby hydrologiczno-meteorologicznej.

§ 2.

Wymienione w § 1 urzędy, przedsiębiorstwa państwowe i inne organa współdziałają z P.I.H.M., a w szczególności:

1) udzielają pomocy:
   a) przy organizowaniu stacji obserwacyjnych na terenie podległych im jednostek służbowych,
   b) przy powierzaniu przez P.I.H.M. podległym im pracownikom czynności obserwatorów, jako czynności ubocznych, o ile względy służbowe na to pozwalają i za zwrotem dodatkowego wynagrodzenia pracowników z tego tytułu,
   c) w doborze odpowiednich kandydatów spośród pracowników na obserwatorów, wymienionych pod lit. b),
   d) w nadzorze nad prawidłowym wykonywaniem czynności przez podległych im obserwatorów stacji położonych na ich terenie lub sferze działania,
   e) przy utrzymaniu w należytym stanie sieci sygnalizacyjnej znajdującej się w obrębie zarządzanych obiektów za zwrotem poniesionych kosztów;
2) w razie nagłej potrzeby przeprowadzają w miarę możności konieczne roboty, mające na celu utrzymanie urządzeń obserwacyjnych w stanie zdatnym do użytku, przy czym P.I.H.M. jest obowiązany do zwrotu poniesionych kosztów;
3) zawiadamiają P.I.H.M. przy okazji wykonywania swoich czynności służbowych o brakach i usterkach stwierdzonych w stanie stacji obserwacyjnych jako też działalności obserwatorów;
4) czuwają nad stanem wodowskazów i hydrograficznych punktów stałych, a w razie konieczności ich naruszenia, w związku z robotami budowlanymi lub uszkodzeniami, zawiadamiają o tym zawczasu P.I.H.M. albo właściwy jego oddział w celu wydania niezbędnych zarządzeń;
5) w nagłych wypadkach, zagrażających ciągłości obserwacji, udzielają pomocy w naprawie lub odbudowie urządzeń stacji obserwacyjnych za zwrotem poszczególnych wydatków;
6) utrwalają ślady znaczniejszych wezbrań za pomocą odpowiednich znaków; w miarę możności, przeprowadzają ich niwelacje oraz nadsyłają do P.I.H.M. opisy topograficzne i wyniki niwelacji;
7) zawiadamiają P.I.H.M. o wykonaniu we własnym zarządzie i dla własnych celów pomiarów hydrometrycznych, zdjęć przekrojów poprzecznych — wodowskazowych i innych spostrzeżeń o głębokości zamarznięcia gruntu, niwelacji spadków zwierciadła wody i innych prac hydrometrycznych i na żądanie przesyłają wyniki tych prac;
8) przesyłają P.I.H.M. wnioski dotyczące rozkładu i uzupełnienia sieci obserwacyjnej oraz prac hydrograficznych, niezbędnych w celu przygotowania podstaw hydrologicznych dla projektów mostów, regulacji rzek i innych robót wodnych;
9) zawiadamiają P.I.H.M. o charakterystycznych zjawiskach na rzekach, jak o stanie zlodzenia t.j. o pękaniu i pochodzie lodów, tworzeniu się i spływaniu zatorów, o przebiegu wezbrań, długotrwałych posuchach, uszkodzeniach obiek-

tów drogowych i innych przy przejściu wielkiej wody, o poziomach wody górnej (spiętrzonej) i dolnej (w odpływie) celem niwelacyjnego ustalenia piętrzenia, które istniało podczas przejścia wielkiej wody;

10) udzielają, w ramach obowiązujących przepisów pomocy pracownikom P.I.H.M. wydelegowanym w teren do prac związanych z utrzymaniem i rozbudową sieci obserwacyjnej oraz dla wykonania studiów i pomiarów za zwrotem poniesionych kosztów;

11) udostępniają korzystanie z urządzeń telekomunikacyjnych P.K.P. dla celów ochrony przed powodzią i służby ostrzegawczej lotnictwa;

12) organizują w porozumieniu z P.I.H.M., dla miejscowych potrzeb sygnalizację stanów wody i zjawisk towarzyszących wezbraniom oraz biorą udział w sygnalizacji ogólnej.

§ 3.

Urzędom, przedsiębiorstwom państwowym i innym organom działu komunikacji może być zlecone przez Ministerstwo Komunikacji przeprowadzenie na terenie ich działania remontów, budowy lub zabezpieczenie obiektów P.I.H.M.

§ 4.

Przy wykonywaniu prac fachowych, w których elementy hydrologiczne i meteorologiczne odgrywają pewną rolę, należy zasięgać opinii i brać pod uwagę postulaty P.I.H.M.

§ 5.

P.I.H.M. i podległe mu jednostki obowiązane są dostarczać władzom i organom wymienionym w § 1, na żądanie odpisy raportów studiów hydrologicznych i t.p.

§ 6.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Równocześnie traci moc obowiązującą zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 1 lipca 1938 r. o współdziałaniu urzędów i organów działu komunikacji w wykonywaniu służby hydrograficznej (Dz. Urz. M.K. Nr 52, poz. 460).

Nr I. 1-02-7-48.

DZIAŁ LOTNICTWA CYWILNEGO.

258

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 20 lipca 1948 r. w sprawie zmiany Regulaminu przedsiębiorstwa państwowego Polskie Linie Lotnicze „Lot".

Niniejszym zarządzam:

§ 1.

W § 4 Regulaminu przedsiębiorstwa państwowego Polskie Linie Lotnicze „Lot" stanowiącego załącznik zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 24 maja 1948 r. (Dz. Urz. M. K. Nr 10 poz. 200) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „Zakres działania dyrektorów zatwierdza Minister Komunikacji na wniosek naczelnego dyrektora „Lotu".

§ 2.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Nr I. 1-0-80-48.

259

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 16 lipca 1948 r. o organizacji i zakresie działania Lotniczych Warsztatów Doświadczalnych.

Na podstawie art. 8, ust. (2) lit. e) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 marca 1928 r. o prawie lotniczym (Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr 69, poz. 437) zarządzam:

§ 1.

Lotnicze Warsztaty Doświadczalne zwane dalej w skróceniu także „L.W.D.", są zakładem pomocniczym podległym bezpośrednio Ministerstwu Komunikacji, z siedzibą w Łodzi, powołanym do prowadzenia studiów i prac doświadczalnych nad sprzętem lotniczym.

§ 2.

Zakres działania i organizację L.W.D. określa bliżej statut, stanowiący załącznik niniejszego zarządzenia.

§ 3.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1948 r. Z tym dniem traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 23 marca 1945 r. o utworzeniu pomocniczego przedsiębiorstwa lotniczego „Lotnicze Warsztaty Doświadczalne" (Dz. Urz. M. K. Nr 12, poz. 122).

Nr I. 1-27-14-48.

Załącznik zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 16 lipca 1948 r. Nr I. 1-27-14-48.

Statut

Lotniczych Warsztatów Doświadczalnych.

§ 1.

Zadaniem L.W.D są następujące prace doświadczalno-konstrukcyjne w zakresie lotnictwa:

1) studia i prace doświadczalne nad sprzętem lotniczym oraz wykonywanie urządzeń doświadczalnych;
2) projektowanie i wykonywanie pierwowzorów lub próbnych serii sprzętu lotniczego;
3) dokonywanie remontu sprzętu lotniczego;
4) prowadzenie produkcji ubocznej z materiałów odpadkowych.

§ 2.

L. W. D. może wykonywać prace z dziedziny określonej w § 1 nie tylko dla Ministerstwa Komunikacji, lecz również dla innych urzędów, przedsiębiorstw i instytucji państwowych jednak tylko za zgodą Ministerstwa Komunikacji.

§ 3.

1. Nadzór służbowy i kontrolę L.W.D. sprawuje Ministerstwo Komunikacji.
2. Kontrola wykonywana przez Ministerstwo Komunikacji dotyczyć będzie przede wszystkim:
   1) zgodności działania L.W.D. z planem finansowo-gospodarczym;
   2) przestrzegania obowiązujących przepisów rachunkowych;
   3) przestrzegania wytycznych i poleceń władz nadzorczych.

§ 4.

1. L.W.D. prowadzi gospodarkę na podstawie rocznych planów finansowo-gospodarczych oraz inwestycyjnych, podlegających zatwierdzeniu przez Ministra Komunikacji.
2. Bilans, rachunek zysków i strat oraz podział nadwyżki bilansowej składa kierownik L.W.D. (§ 6) przed upływem trzech miesięcy po zakończeniu roku budżetowego Ministerstwu Komunikacji w celu zatwierdzenia przez Ministra Komunikacji.

§ 5.

Rokiem operacyjnym L.W.D. jest rok kalendarzowy.

§ 6.

1. Na czele L.W.D. stoi kierownik, którego powołuje i zwalnia Minister Komunikacji.
2. Kierownik L.W.D. zarządza wszelkimi sprawami L.W.D. i jest odpowiedzialny za ich działalność.
3. W szczególności kierownik L.W.D.:
   1) sprawuje ogólne kierownictwo i koordynuje pracę poszczególnych działów pracy L.W.D.;
   2) przestrzega terminowego wykonania programów prac;
   3) opracowuje i przedstawia do zatwierdzenia Ministrowi Komunikacji plan finansowo-gospodarczy i inwestycyjny na rok następny;
   4) prowadzi sprawy L.W.D. w ramach określonych planem finansowo-gospodarczym i inwestycyjnym;
   5) przyjmuje i zwalnia wszystkich pracowników L.W.D. (umysłowych i fizycznych) na podstawie zawartych z nimi umów w ramach obowiązujących przepisów;
   6) przyznaje pracownikom zapomogi pieniężne w wypadkach wyjątkowych do 10.000 zł dla jednego pracownika rocznie oraz nagrody pieniężne za specjalne wyróżnienie się w służbie do 10.000 zł. dla jednego pracownika rocznie, z tym zastrzeżeniem, by łączna suma wydatków ze wskazanych tytułów nie przekroczyła kredytu przewidzianego w budżecie na te cele;
   7) przedstawia Ministerstwu Komunikacji sprawozdanie z działalności L.W.D.;
   8) decyduje w innych sprawach niezastrzeżonych dla innych władz i nie wykraczających poza ramy niniejszego statutu.
4. W razie nieobecności kierownika L.W.D. zastępuje go kierownik działu przez niego wyznaczony, na którego przechodzą wówczas wszystkie prawa, obowiązki i odpowiedzialność służbowa kierownika L.W.D.

§ 7.

1. Prace w L.W.D. prowadzone są w działach pracy:
   1) studiów i 2) produkcji. Nadto w skład L.W.D. wchodzi referat ogólny podległy bezpośrednio kierownikowi L.W.D.
2. Na czele działów pracy stoją kierownicy działów wyznaczeni przez kierownika L.W.D. za zgodą Ministerstwa Komunikacji.
3. Zakres działalności poszczególnych działów pracy ustali kierownik L.W.D. w Regulaminie zatwierdzonym przez Ministerstwo Komunikacji.

§ 8.

Stosunek służbowy pracowników L.W.D. ma charakter prywatno-prawny oparty na ogólnie obowiązujących przepisach o umowach o pracę oraz na przepisach służbowych wydanych przez Ministerstwo Komunikacji.

§ 9.

L.W.D. ma prawo używać pieczęci okrągłej z godłem państwowym i napisem w otoku—„Lotnicze Warsztaty Doświadczalne podległe Ministerstwu Komunikacji".

TYTUŁY AKTÓW PRAWODAWCZYCH

ogłoszonych w Dzienniku Ustaw R. P. i w Monitorze Polskim dotyczących lub interesujących dział komunikacji.

260

Rozporządzenie Ministra Żeglugi z dnia 10 kwietnia 1948 r. w sprawie zmiany rozporządzenia Ministra Żeglugi z dnia 9 grudnia 1947 r. o ustanowieniu urzędów morskich i kapitanatów portów.

(p. Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 203).

261

Obwieszczenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 czerwca 1948 r. o sprostowaniu błędów w ustawie z dnia 25 lutego 1948 r. o powszechnym obowiązku przysposobienia zawodowego, wychowania fizycznego i przysposobienia wojskowego młodzieży oraz o organizacji spraw kultury fizycznej i sportu.

(p. Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 205).

262

Rozporządzenie Ministrów: Komunikacji, Administracji Publicznej, Ziem Odzyskanych i Bezpieczeństwa Publicznego z dnia 30 kwietnia 1948 r. w sprawie zmiany rozporządzenia Ministrów Komunikacji i Spraw Wewnętrznych z dnia 15 lipca 1937 r. o ruchu rowerów na drogach publicznych.

(p. Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 216).

263

Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 20 maja 1948 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Administracji Publicznej, Ziem Odzyskanych, Skarbu i Komunikacji o zmianie rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 r., wydanego w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wewnętrznych, Skarbu i Komunikacji w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych.

(p. Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 217).

264

Ustawa z dnia 25 czerwca 1948 r. o upoważnieniu Rządu do wydawania dekretów z mocą ustawy.

(p. Dz. U. R. P. Nr 33, poz. 223).

265

Ustawa z dnia 16 czerwca 1948 r. o zmianie ustawy z dnia 10 grudnia 1920 r. o budowie i utrzymaniu dróg publicznych w Rzeczypospolitej Polskiej.

(p. Dz. U. R. P. Nr 34, poz. 225).

266

Ustawa z dnia 25 czerwca 1948 r. o rozwiązaniu nieczynnych związków zawodowych i ich zrzeszeń.

(p. Dz. U. R. P. Nr 34, poz. 230).

267

Orzeczenie Nr 12 Ministra Komunikacji z dnia 29 maja 1948 r. o przejściu przedsiębiorstw na własność Gminy miasta Wrocławia.

(p. Monitor Polski Nr 56, poz. 335).

SPROSTOWANIE BŁĘDU.

W zarządzeniu Ministra Komunikacji z dn. 1 sierpnia 1947 r. o organizacji i zakresie działania komisji weryfikacyjnych na PKP (Dz. Urz. M. K. Nr 8 poz. 156) w § 40 ust. 1 w wierszach 3—4 zamiast słów: „bardziej korzystną" powinno być „mniej korzystną".

Adres Redakcji: Ministerstwo Komunikacji ul. Chałubińskiego 4, Departament Organizacyjno-Prawny (Wydział Organizacyjno-Ustawodawczy). Telefon wew. M. K. Nr 311.
Adres Administracji: Administracja Wydawnictw Ministerstwa Komunikacji, ul. Chałubińskiego 4
Konto czekowe P.K.O. Nr I-658. — Telef. wew. M. K. Nr 337.

Do nabycia w Administracji Wydawnictw M. K., w Składnicach taryfowych D. O. K. P. i C. B. T. R. Z. w Bydgoszczy. Prenumeratę wpłaca się z góry przed rozpoczęciem kwartału, półrocza lub roku. Reklamacje z powodu nieotrzymania pojedyńczych numerów Dz. Urz. M. K. wnosi się do właściwych urzędów pocztowych, najpóźniej 3-go dnia po otrzymaniu następnego z kolei numeru Dziennika. Reklamacji spóźnionych lub wniesionych w sposób niewłaściwy nie uwzględnia się.

Warunki prenumeraty: Prenumerata wynosi w Kraju:
Kwartalnie zł 150, półrocznie 300 zł, rocznie 600 zł. Cena każdego numeru zł 35.

WYDAWNICTWO MINISTERSTWA KOMUNIKACJI

Zakłady Graficzne Ministerstwa Komunikacji w Warszawie, Chałubińskiego Nr 4.

WARSZAWA
10 IX 48 16

MINISTERSTWO KOMUNIKACJI
KANCELARIA GŁÓWNA